

תת"ע 3084/04/17 - מדינת ישראל נגד נגר רחמים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3084-04-17 מדינת ישראל נ' נגר רחמים

לפני כבוד השופט דן סעדון	מדינת ישראל
המאשימה:	
נגד	
הנאשמים:	נגר רחמים
	ע"י עו"ד טליה ביתן

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

לנאשם נרשם דוח שעניינו נהיגה במהירות העולה על המותר. ההזמנה לדיון נשלחה למענו של הנאשם אך חזרה בציון "לא נדרש". ביום 25.4.18 נשפט הנאשם בהיעדרו. הנאשם טוען כי לא קיבל את ההזמנה לדיון וכי אישור המסירה עליו מסתמכת התביעה פגום. עוד הוא טוען, לגוף העניין, כי במועד הרלוונטי נהגה ברכב נהגת אחרת ועל כן אי ביטול פסק הדין בעניינו יגרום לו עיוות דין.

התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה הציון "לא נדרש" מהווה מסירה כדין. עוד היא טוענת כי התצהיר עליו מתבסס הנאשם אינו מבהיר אם המצהירה אכן עברה את העבירה נשוא הדיון.

עמוד 1

דין

החלטתי לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין.

בהכרעת הדין שניתנה בהיעדר הנאשם הסתמכתי על האמור ברע"פ 3202/16 בן נחום נ' מדינת ישראל (18.5.16). באותו עניין נקבע נקבע כי **"חזקת המסירה, הקבועה בסעיף 44א לתקסד"פ, חלה הן על עבירות קנס, והן על עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש".** עם זאת, פסק דין זה אינו קובע איזו מסירה תיחשב כמסירה חוקית על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. לעניין זה פסקו בתי המשפט המחוזיים בת"א ובחיפה כי **"כאשר עסקינן בהוראת דין היוצרת חזקה כה מרחיקת לכת, צריך שהמסמך, הדואר הרשום, יהיה ממולא כהלכה כדי שיהיה ברור שהדואר הרשום אכן נשלח, ויתרה מכך הפתק הנדרש והמזמין את המערער לקחת את הדואר אכן יגיע אליו"** (עפת (ת"א) 47331-02-16 אהד דרייפוס נ' מדינת ישראל; עפת (חי') 48179-03-18 לב שניידר נ' מדינת ישראל). בענייננו עולה כי אין באישור המסירה פרטים חיוניים לרבות העובדה הטריטוריאלית כי הדוור ביקר בבית הנמען והותיר לו הודעה לסור לקבל את דבר הדואר. ללא אינדיקציה באישור המסירה כי הנמען הוזמן לדרוש את דבר הדואר לא ניתן להסיק לראות בהחזרת ההזמנה לדיון בציון "לא נדרש" כהזמנה שנמסרה כדין.

יתר על כן, מהתצהיר שצורף לבקשה עולה כי המצהירה הצהירה כי הרכב שפרטיו מזכרים בדוח היה ברשותה במועד הרלוונטי וכי הדוח הרלוונטי "שייך לה" והיא מונעת עצמה מלהעלות טענת התיישנות. אינני יודע מהם שיקוליה של התביעה לצורך הסבת הדוח ע"ש נהג אחר ולצורך ענייננו אין לכך חשיבות. המבחן לצורך קבלת הבקשה הוא חשש לגרימת עיוות דין לנאשם. אני סבור כי מקום בו אדם אחר מצהיר כי נהג בעת העבירה וכי הדוח "שייך לו" מתעורר ספק ממשי שמא יש בהותרת פסק הדין נגד הנאשם על כנו כדי לגרום לו עיוות דין.

לאור כל הטעמים המפורטים הבקשה מתקבלת ופסק הדין בטל. המזכירות תקבע התיק בפני מותב אחר לפי היומן ותודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ח, 29 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.